

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: گنادی سیماکوف (GENNADY SIMAKOV)

برگردان: ا. م. شبیری

۲۷ اکتوبر ۲۰۲۳

خاورمیانه و جهانی از هم گسسته

رویارویی اسرائیل و فلسطین گروه‌های دولت‌ها را بیشتر به گوشه‌های ژئوپلیتیک تقسیم می‌کند. به این ترتیب، اولویت‌ها تعیین می‌شوند. هیچ شکی در آن وجود نداشت. حاکم «شهر روی تپه»، رئیس جمهور امریکا، اعلام کرد: «تمام جنایات جنگی که در فلسطین مرتکب شده‌اند، کار خود فلسطینی‌ها بوده است. اما «جامعه جهانی» (جامعه لیبرال غربی آن را «خوار» می‌شمارد) متوجه شد که مقصر اسرائیلی‌ها هستند. روش‌های امریکا برای متقاعد کردن جامعه جهانی کاملاً شناخته شده است: برای متهم کردن به ساخت سلاح‌های بیولوژیک، کافی است یک لوله آزمایش حاوی پودر لباسشویی را از تریبون شورای امنیت سازمان ملل متحد تکان دهد. برای اثبات دست داشتن فلسطینی‌ها در انفجار بیمارستان، فقط می‌تواند ویدئوی دو سامی در حال صحبت را ارائه کند. علاوه بر این، در فیس بوک ممنوعه در روسیه، هر کس می‌تواند ویدئوهایی را پیدا کند که در آن عرب‌ها خود را به شکل افراد زخمی درمی‌آورند. با این منطق، آیا انفجار خانه‌های غزه نیز جزو بازی‌های کامپیوتری است؟

بایدن که سی سال پیش هنوز جوان بود و موهایش سیاه، گفت که اگر اسرائیل وجود نداشت، باید ایجاد می‌شد. این پادگان دنیای غرب در داخل جهان اسلام بزودی برای همه جهان دردسر خواهد شد و این یهودیان نیستند که باید در این زمینه مورد نکوهش قرار گیرند، بلکه انگلیس‌ها و متعاقباً امریکائی‌ها هستند که با استفاده از غرایز ملی این مشکل طولانی مدت را ایجاد کردند. انگلیس‌ها به طرز افراطی مشغول بازی سیاسی هستند و سلطه ضعیف خود را سرشار از قدرت و نفوذ تصور می‌کنند. زندگی هر چیز و هر کس را بر اساس نقش‌ها و روال‌ها در جای خود قرار می‌دهد.

امریکا به آرامی، اما مطمئناً در اوکراین شکست می‌خورد، اسرائیل به خط خطرناکی که فراتر از آن را برخی‌ها پایان کشوری به نام اسرائیل می‌بینند، نزدیک می‌شود. اکنون با سال ۱۹۷۳ یا حتی سال ۲۰۰۶، فاصله زیادی دارد... بر اساس شواهد سال‌های بعد، می‌توان تصور کرد: حالا که کودک دوست داشتنی امریکا- اسرائیل به تخریب منظم و هدفمند اهداف غیرنظامی شروع کرده، به این معنی است که باید منتظر تهاجم باشیم.

بایدن یکی پس از دیگری لغزش‌های زبانی می‌کند. او مهمل می‌یافتد و مبهم می‌گوید: «می‌گویند که بیمارستان توسط تیم دیگری بمباران شده است». نه توسط دشمن، نه فلسطینی‌ها، بلکه فقط «یک تیم دیگر». یک لغزش زبانی فریادی دیگر بایدن: «**ما آمده‌ایم و از اینجا به جانی نمی‌رویم**». آیا واقعاً به این دلیل است که طی چندین دهه میلیاردها دالر به اینجا سرازیر شده است؟

اسرائیل آرام، روشمند، بی عجله، بدون هیاهو و رسوائی، سرزمین فلسطین را اشغال می‌کند. البته، نه کاملاً بدون رسوائی، اما در این زمینه حفاظ‌های سیمانی و سربازان مسلح اسرائیلی در پست‌های بازرسی وجود دارد. علاوه بر این، همه به جز فلسطینی‌ها مجاز به ورود به سرزمین‌هایی هستند که در خفا تصرف شده‌اند. این همان روشی است که یانکی‌ها قبلاً در خانه آن را انجام داده‌اند، هرچند با تغییرات جزئی. امریکائی‌ها که تازه به تگزاس آمده بودند، چند گاهی بعد گفتند ما اینجا زیاد هستیم، در اکثریت هستیم، این چه نوع مکسیکو است برای شما؟ این امریکاست. پس از این، تنها چیزی که باقی می‌ماند سرکوب صاحبان بدشانس سابق است. آیا این همان هدفی نیست که امریکا دنبال می‌کند؟

اگر بخواهیم جدی صحبت کنیم، مسأله، طبق معمول، به جاهطلبی‌های پول و قدرت برمی‌گردد. یا امریکا (شاید همراه با اروپا) بودجه هنگفتی برای تأمین مالی اسکان آوارگان فلسطینی در مصر، اردن یا کشورهای ثالث پیدا خواهد کرد. یا نتانیاهو به تسطیح نوار غزه شروع خواهد کرد که در آینده نزدیک هزینه‌های غیرقابل‌تحملی روی دست اسرائیل و همه حامیان آن خواهد گذاشت. اروپا و خاورمیانه شعله‌ور خواهد شد و حتی اگر بتوان جهان را از جنگ جهانی سوم دور نگه داشت، دولت‌های قبلی از بین خواهند رفت و صف‌بندی سیاسی کاملاً متفاوتی بین لیبرال‌ها و محافظه‌کاران پدیدار خواهد شد.

گزینه دوم این است که امریکا و نیروهای طرفدار فلسطین بر نتانیاهو فشار می‌آورند و او عملیات را متوقف می‌کند. در این صورت، ما باید منتظر یک بحران سیاسی تمام عیار در خود اسرائیل، در کشوری باشیم، که توسعه و گسترش سرزمینی یکی از ویژگی‌های ذاتی آن است.

یا بازیگران نامرئی، یا شانس، یا مشیت، مجازات‌ها را تعیین کردند و مهره‌ها را به گونه‌ای چیدند که دنیای غرب در هر دو حالت به طور پیوسته شکست می‌خورد...

بسیاری از سیاستمداران، مستعد تفکر بی‌کنشی هستند، آن‌ها می‌گویند، همانطور که بود، همینطور هم خواهد ماند. آن‌ها همچنان در روایت‌های گذشته در جا می‌زنند. این «**زندگی در گذشته**» فقط یک نتیجه دارد - تلفات انسانی. اما جهان در ۲۴ فیرووری ۲۰۲۲ به طور برگشت‌ناپذیر تغییر کرد و طرح‌های قدیمی دیگر جواب نمی‌دهند. اگر یک سیاستمدار خود را در آینده می‌بیند، باید این را بفهمد. حتی اگر این سیاستمدار اهل امریکا یا اسرائیل باشد.

منبع: [وبگاه بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۴ آبان-عقرب ۱۴۰۲